

A nyitottság a világ felé a Fulbright ösztöndíjprogram fő üzenete

Amerikából jöttek

Az amerikai optimizmust és a magyar kultúrát szeretné átadni saját gyerekeinek **Balássy László** amerikai-magyar pénzügyi szakember, a magyarországi Fulbright Alapítvány egyik új kuratóriumi tagja. A Fulbright program egyik fő erényének is azt tartja, hogy segíti az idegen kultúrák találkozását, a megértést, ami a nemzetek közötti kölcsönös jó viszony alapja lehet.

LÁSZLÓ DÓRA | navigator@hetivalasz.hu

– A Fulbright az egyik legrangosabb nemzetközi csereprogram, ami professzori, kutatói és tanulmányi ösztöndíjak sorát kínálja az Egyesült Államokban. Hányan részesülhetnek a Fulbright támogatásában Magyarországon?

– Az idén harmincketten, ami a tavalyi huszonhathoz képest huszonöt százalékos növekedést jelent. Ez annak köszönhető, hogy sikerült megnyernünk támogatókat Magyarország vezető pénzügyi és gazdasági köreiből. Ez új lendületet adhat a programnak, nemcsak azért, mert több pénz áramlik a rendszerbe, hanem azért is, mert a magyar Fulbright Alapítvány életének új szakasza kezdődött meg, amikor a magántőkét be tudta vonni a munkájába.

– Ezek szerint megdőlt az a korábbi arány, hogy a jelentkezőknek nagyjából a negyede nyerheti el a Fulbright támogatását?

– Ebben az évben a korábbiaknál sokkal nagyobb érdeklődést tapasztaltunk, aminek kifejezetten örülök. Szerintem még mindig kevesen pályáznak. Az a célunk, hogy minél többen ismerjék fel azt a ritka lehetőséget, amelyet a Fulbright kínál nemcsak a személyes karrier fellendítésére, hanem az ország jobbá tételére is. A pályázókkal folytatott beszélgetéseim során mindig azt firtatom, hogy a jelölt mit kezd majd a magasabb szintű tudásával, miután visszajön. Azokat próbálom kiszűrni, akik nem csupán saját maguknak élnek, hanem tudják, hogy tartoznak valamivel a hazájuknak és a társadalomnak is.

– Milyen szempontok alapján választották a Fulbright-bizottságba?

– A magyarországi Fulbright program, ami akár a magyar és az amerikai kor-

mányok közös vállalkozásának is tekinthető, Európában mintaeértékűnek számít, annyira sikeres. Ennek ellenére a nagykövetség észlelte, hogy a programban még sok kihasználatlan potenciál van. *Szabadhegyi Pétert* és engem az amerikai nagykövetség azért kért fel a bizottsági tagságra, hogy újabb, üzleti szempontú lendületet vigyünk a csereprogramba, és optimalizáljuk a rendelkezésre álló pénzeszegek felhasználását. Mindketten magyar szülők gyermekeiként születtünk és nőttünk

Fotó | Fűrjes Viktória

fel Amerikában, ezért egyedi rálátásunk van mindkét kultúrára. Bankár közgazdászként sok üzletet kell átvilágítanom a legkülönbébb iparágakban, megtanultam tehát felmérni, mitől jó egy cég. Számomra ez a felkérés igen nagy megtiszteltetés, mert mint minden amerikai gyerek, úgy nőttem fel, hogy tisztában voltam a Fulbright magas presztízsével. Ezenkívül a felkérés azért volt vonzó a számomra, mert a hatvan éve *J. William Fulbright* szenátor által elindított program arról szól, hogyan lehet jobbá tenni a világot. Egy idegen országban

ugyanis nemcsak az ismeretlen kultúráról szerzünk új tapasztalatokat, hanem saját magunkról is. Magyarországnak nagy szüksége van olyan szemléletre és tapasztalatra, ami kinyitja. A nyitottság a világ felé a Fulbright fő üzenete.

– A cél a nyitottság, az eszköz az oktatás?

– Az oktatás nagy szerepet játszhat abban, hogy Magyarország kigyógyuljon a szocializmus utáni „poszttraumás” állapotból. A magyar oktatás színvonalá, sajnos, a rendszerváltás óta ahelyett, hogy felemelkedett volna, hanyatlott, de az oktatási rendszer még mindig képes arra, hogy nagyszerű egyéni teljesítményeket érjen el. A probléma abban rejlik, hogy a politika nem engedti kibontakozni és fejlesztési rendszerekben gondolkodni az oktatást. Az AmCham, az Amerikai Kereskedelmi Kamara egyik felméréséből például kiderül, hogy az ipar és a gazdaság prioritásai, valamint a magyar oktatás erősségei homlokegyenest más irányba mutatnak. Nem arról van szó, hogy az egyetemek vezetése fantáziátlan lenne, csak az oktatási rendszernek nincs lehetősége igazodni a modern oktatási igényekhez. A 80-as, 90-es években a hatékonyság növelése érdekében egész Európában visszavágták a költségvetéseket, két területet viszont ebben a nehéz időszakban is kiemelték: az oktatást és az egészségügyet. Ezekre nominálisan is több pénzt költöttek. Mi ennek pont az ellenkezőjét csináljuk: az oktatástól és az egészségügytől a hatékonyság nevében vonjuk el a pénzt, miközben nincs hosszú távú stratégia. Fontos lenne, hogy az oktatás és a politika között egyetértés legyen abban a kérdésben, hogy be kell fektetni ahhoz, hogy a negatív irányú folyamatok megforduljanak. ■